

СПИСЪК НА АВТОРИТЕ, ПРЕВОДАЧИТЕ И РЕДАКТОРИТЕ

Веселина Балтова следва Славянска филология (полонистика). Пише стихове и превежда от полски език.

Ст. н. с. д-р Ничка Бечева е от Секцията за съпоставително изследване на българския език с други езици в Института за български език при БАН. Работи в областта на българската ономастика. Дисертацията ѝ е на тема *Местните имена в Ивайловградско*. Автор е на монографията *Местните имена в Грудовско (Средецко)* (София, 1998). Научните ѝ интереси са в областта на двуезичната лексикография, съпоставителното славянско езиковедие, българската диалектология. Била е лектор по български език в Белградския университет. Води лекционни курсове и практически занятия по сръбски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Светлана Бозукова следва Славянска филология (полонистика). Превежда от полски език.

Доц. д-р Драгиша Бойович преподава сръбска средновековна литература във Философския факултет в Косовска Митровица и във Философския факултет в Ниш. Роден е през 1964 г. в Бане, Косово и Метохия (Сърбия). Следва южнославянски литератури във Философския факултет на университета в Прищина, където се дипломира през 1988 г. Защитава магистърска теза в същия факултет на тема *Поезија Димитрија Кантакузина*, а през 2000 г. и докторска – темата на дисертационния му труд е *Свети Јефрем Сирин у старој српској књижевности*. Публикувал е няколко книги, между които *Крај века већ дође. Антологија старе српске поезије последњих времена*, *Песник будућег века. О поезији Димитрија Кантакузина*, *Молитве Светога Саве*, *Свети Јефрем Сирин и српска црквена књижевност*, *Српска есхатолошка књижевност*. Автор е на множество публикации и студии в областта на медиевистиката и на доклади на редица национални и задгранични научни форуми с международно участие.

Основател и управител е на Центъра за църковни изследвания в Ниш и е главен редактор на списание „Църквене студии“ („Црквене студије“).

Доц. д-р Славка Величкова е специалист по български, сръбски и хърватски език към Катедрата по славянски филологии в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Основните ѝ интереси са в областта на историческата граматика и съпоставителните проучвания на южнославянските езици. Автор е на *За езикова работа по български език за чужденци* (София, 1989), *Сборник от текстове за самостоятелна работа за чуждестранни студенти* (София, 1990), *Тенденция в езиковата политика на Република Маке-*

дония (София, 1992), *За някои особености на южнославянската лингвистична терминология* (София, 1997).

Евелина Грозданова е завършила Славянска филология (сърбо-хърватски профил). Понастоящем преподава сръбски и хърватски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Тенчо Дерекювлиев е завършил Българска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Стипендиант е на Филологическия факултет. Сътрудничи на редица периодични издания. Носител е на награди от студентски научни форуми.

Донка Дойчинова е магистър по Славянска филология (сърбо-хърватски профил). Понастоящем е докторант към Катедрата по славянски филологии в ПУ „Паисий Хилендарски“. Темата на нейната дисертация е *Категорията посесивност в сръбската и българската книжовна норма*.

Доц. д-р Дарина Дончева преподава сръбска и хърватска литература в ПУ „Паисий Хилендарски“. Понастоящем е лектор по български език в Университета в Белград. Работи в областта на сравнителното славянско литературознание.

Ст. ас. Гургана Иванова е преподавател по сръбски език в Катедрата по славянски филологии към ПУ „Паисий Хилендарски“.

Проф. дфн Диана Иванова е преподавател в Катедрата по български език към ПУ „Паисий Хилендарски“ и директор на Департамента за езикова и специализирана подготовка на чуждестранни студенти към същия университет. Специалист е по история на българския книжовен език и съвременен български език. Автор е на повече от 150 публикации в България и в чужбина, сред които пет учебни помагала и шест книги: *Българският периодичен печат и градивните книжовноезикови процеси през Възраждането* (1994), *Григор Пърличев и книжовноезиковата ситуация през 60–80-те години на XIX в.* (1995), *Езиковите въпроси в българския периодичен печат през Възраждането* (1998), *По следите на анонимното авторство в периодичния печат през Възраждането* (2000), *Традиция и приемственост в новобългарските преводи на Евангелието. Текстология и език* (2002), *Езикът на Библията. Български синодален превод – 1925 г.* (2003).

Проф. дфн Светлозар Йгов е литературен критик и историк, есеист, поет, романист, преводач. Преподава сравнително славянско литературознание в ПУ „Паисий Хилендарски“. Автор е на десетки научни и художествени книги, сред които *Високо, при извора. Критики и есета* (1974), *Хуманизъм и творчество* (1978, II изд. – 1981), *Грозните патета. Критическо ежедневие* (1984), *Българийо, за тебе пяха. Литературно-исторически портрети* (1985), *Богомил Райнов. Студия* (1986), *Призори. Фрагменти* (1988), *Гроз-*

ните патета. Книга втора (1989), Поезията на Николай Кънчев. Студия (1990), Павел Вежинов. Студия (1990), История на българската литература 1878–1944 (1990, II изд. – 1991, III изд. – 1992, IV изд. – 1993), От Ботев до Йовков (1991), Български шедьоври (1992), Иво Андрич. Монография (1992), Призори. Книга втора (1994), Творби от класиката (1994), Кратка история на българската литература (1995), Ранният край на лятото (1995), Елените. Роман (1998), Привечер (1999), Отсъствие. Поезия (1999), Българската литература XX век – от Алеко Константинов до Атанас Далчев (2000) и др.

Гл. ас. д-р Татяна Ичевска е от Катедрата по история на литературата и сравнително литературознание в ПУ „Паисий Хилендарски“. Преподава българска литература от Първата световна война до наши дни. Темата на докторската ѝ дисертация, защитена през 1999 г., е *Функционално-семантични аспекти на митичното в новата българска литература*. Автор е на 3 монографии: *Митичното в българската литература* (2000), *Божие слово у Йовков* (2003) и *Романите на Димитър Димов* (2005). Участва в съставителството на сборник с разкази на А. Каралийчев към издателство „Анубис“ (2001). Научните ѝ интереси са в областта на съвременната българска литература и културната антропология на славяните. Била е лектор по български език в университета в Братислава (2001–2005).

Даниела Йелич е асистент в Университета в Баня Лука и лектор по сръбски език в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Ас. Аня Йефтич е от Катедрата по сръбски език и литература към Философския факултет в Източно Сараево. Преподава стара сръбска литература и литература от Ренесанса до Рационализма. Участва в редакционния екип на богословско-философското списание „Видослов“, което излиза в Требиче (Херцеговина).

Силвана Костадинова следва Славянска филология (сърбо-хърватистика) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Ст. н. с. д-р Палмира Легурска работи към Секцията за съпоставително изследване на българския език с други езици в Института за български език при БАН. По-важни публикации: *Вторичните лексикални номинации на конкретните съществителни имена в руския и българския език* (София, 1982), *Анализ на предметните имена. Теоретични проблеми* (ЦИНТИ, София, 1991), *Анализ на предметните имена в руския и българския език /теоретични проблеми. // Българско езикознание, т. 3, 2002; Тематичен речник на народния календар. Зимен цикъл* (София, 2000); *Есенен цикъл* (София, 2001); *Фрагменти от езиковата картина през призмата на вторичното назоваване (върху материал от български, руски, сръбски, чешки, френски, английски език и иврит)* (www.belb.net). Основните ѝ научни интереси са в областта на лексикалната семантика, съпоставителното езикознание, етнолингвистиката, чуждоезиковото обучение.

Ст. ас. Вяра Найденова преподава сръбски език в ПУ „Паисий Хилендарски“. Понастоящем е докторант към Катедрата по славянско езиковедство в СУ „Св. Климент Охридски“. Научните ѝ интереси са в областта на стилистиката.

Доц. д-р Николай Нейчев преподава руска класическа литература в ПУ „Паисий Хилендарски“. Основните му научни интереси са насочени към проблемите на руския месианизъм и в частност към творчеството на Ф. М. Достоевски. Автор е на книгата *Ф. М. Достоевски – Тайнствената поетика* (Пловдив, 2001).

Таня Нейчева е завършила Руска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ и следва Славянска филология (сърбо-хърватски профил) в същия университет. Преподава практически руски език и историческа граматика на руския език. Научните ѝ интереси са в областта на историческата граматика на руския език и сравнителното изучаване на славянските езици.

Елисавета Ненчева е завършила Славянска филология (сърбо-хърватистика) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Кичка Пешева по специалност е библиограф. От 1968 г. се занимава с библиографски обзори и изследвания, както и с литературна критика предимно за български писатели. Автор е на книгата *Наказани таланти* (1993), която е посветена на 25 български писатели, пострадали от комунистическия режим и в която за първи път са използвани материали от секретните фондове.

Доц. д-р Ранко Попович е от Катедрата по сръбски език и литература към Философския факултет в Университета в Баня Лука. Литературоведските му интереси са ориентирани към прехода на сръбския романтизъм към Модерната, а в по-широк културологичен план – към съвременната сръбска поезия. Съставител е на *Српска књижевна критика међуратног периода 1918–1941* (Српско Сарајево, 2001), както и на редица поетически антологии. Автор е на монографията *Педесет година Позоришта Приједор. 1953–2003* (Приједор, 2004).

Светла Рускова-Джерманович следва Славянска филология (сърбо-хърватистика) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Проф. д-р Младенко Саджак е от Катедрата по сръбски език и литература във Философския факултет в Университета в Баня Лука. Преподава Сръбска литература на XIX в. Докторска дисертация защитава през 2000 г. на тема *Натуралистички наративни модели у српској прози између реализма и модерне* и е издадена през 2001 г. Научните му интереси са в областта на наратологията и поетологията от втората половина на XIX и началото на XX в. Автор е на научната монография *Портрет Симе Стојановића. Историја храбрости једне породице* (Бања Лука, 2003).

Таня Станкова е завършила Славянска филология (сърбо-хърватистика) в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Поетеса. Превежда от сръбски.

Доц. д-р Христина Тончева е преподавател към Катедрата по общо езикознание и история на българския език в Пловдивския университет. Чете лекции по историческа лингвистика (историческа граматика на българския език с българска диалектология). Защитила е докторска дисертация и хабилитационен труд върху старобългарските молитви и чинопоследования, запазени в евхологичните ръкописи от X–XIX век. Автор е на следните книги: *Старобългарските Молитви за всяка потреба в разволя на славянската ръкописна книжнина (до края на XIX век)* (Пловдив, 2000), *Разволя на старобългарските Чинопоследования за встъпяване в монашество през X–XVIII век. Коментар и текстове* (Пловдив, 2005), *Христоматия по историческа лингвистика. Текстове, статии, задачи* (Пловдив, 2002; II допълнено издание, Пловдив, 2006). Съставител и редактор е на Юбилейния сборник в чест на 60-годишнината на доц. д-р Пеньо Пенев (Пловдив, 2006). Има над 40 публикации по проблемите на историческия разволя на българския книжовен и говорим език.

Гл. ас. д-р Юлиана Чакърова-Бурлакова е завършила Руска филология в ПУ „Паисий Хилендарски“. Работи в Пловдивския университет към Катедрата по руска филология от 1988 г. Докторската ѝ дисертация на тема *Местопомения как средство за изражения анафорическа свърз в болгарском и руском текстех* е защитена през 1997 г. в Минск, Беларус. Преподава теория на превода, стилистика, практически руски език. Сферата на научните ѝ интереси включва граматика, лингвистика на текста, теория на превода, семантика, когнитивна лингвистика.

Доц. д-р Жоржета Чолакова е ръководител на Катедрата по славянски филологии в ПУ „Паисий Хилендарски“. Преподава чешка литература и славянски литератури. Основните ѝ научни интереси са в областта на чешкия авангардизъм. Докторската ѝ дисертация на тема *Český surrealismus 30. let. Struktura básnického obrazu* е защитена във Философския факултет на Карловия университет в Прага през 1993 г. и е издадена (Praha, 1999). Автор е още на книгите *Карел Хинек Маха или Гласът на падналата арфа* (Пловдив, 1993), *Лицата на човека в поезията на чешкия авангардизъм* (Пловдив, 1998). Превежда поезия от чешки и френски език. Била е лектор по български език и литература в Провансалския университет (1998–2002).

Проф. д-р Божо Чорич работи към Филологическия факултет в Белград, където преподава историческа граматика на сръбския език, и към Философския факултет в Бая Лука, където освен тази дисциплина води лекционния курс по история на сръбския книжовен език. Научните му интереси са в областта на дериватологията. Бил е лектор по сръбохърватски език в Университета в Страсбург (1975–1978) и в Университета в Мюнстер (1985–1987). Бил е гост професор

в Карловия университет в Прага, в СУ „Св. Климент Охридски“ и в Университета Ханкук в Сеул (Южна Корея). През периода 1983–1985 е заместник-декан на Филологическия факултет в Белград, от 1990 г. до 1998 г. – директор на Международния славистичен център към същия факултет. Бил е главен редактор на сп. „Къижевност и језик“. Автор е на монографията *Моциони суфикси у српскохрватском језику* (Београд 1982), на учебника *Српски за странце* (Београд, 2004) и е съавтор на *Правопис српскога језика са речником* (Београд – Никшић, 1993).

Ас. Саша Шмуля е от Катедрата по сръбски език и литература във Философския факултет в Университета в Баня Лука. Преподава сравнително изучаване на южнославянските литератури. Научните му интереси са в областта на компаративистичната теория на интертекстуалността.

Доц. д-р Владимир Янев е от Катедрата по българска литература и теория на литературата към Филологическия факултет на ПУ „Паисий Хилендарски“. Преподава съвременна българска литература. Докторската му дисертация е на тема *Поезията на Николай Марангозов в контекста на българската литература*. През периода 1996–2000 г. е бил лектор по българска литература в Санктпетербургския университет. Автор е на литературоведските книги *Живея и препочитам* (1990), *Признати и непознати* (1999), *Христо Смирненски. Маскарадът и празникът* (2000), *Да прочетем заедно* (2002), *Българският литературен авангардизъм. Кратки бележки върху българския литературен авангардизъм с особен оглед на експресионизма* (2002), *Българска литература след Първата световна война* (2002) и съавтор на *Литература и христоматия за II клас на средните училища* (1994), помагалата за ученици и студенти *Поглед към детската литература* (1990), *Българска литературна класика* (1993).

Моника Янева е завършила Славянска филология (сърбо-хърватистика) в ПУ „Паисий Хилендарски“. В момента следва славистика във Виенския университет. Превежда от сръбски език.

Гл. ас. Лъчезар Янков е преподавател в Катедрата по общо езикознание и история на българския език към ПУ „Паисий Хилендарски“. Има магистърска степен по българска филология от ПУ „Паисий Хилендарски“ и магистърска степен по философия от СУ „Св. Климент Охридски“. Научните му интереси са в областта на общото езикознание (семиотика, психолингвистика) и теорията на игрите (с оглед на семантиката на естествения език).

